

стошавали цѣли провинции; стотини хиляди жители ся хранили съ жиръ и съ кората на различни дървета, при което, разумъвася, умственното и нравственното имъ състояние, съвършено съотвѣтствували на височината на материалното имъ доволство. Въ края на царствованието на Лудвигъ XIV, съвсѣмъ му измѣнила даже онѣзи военна слава, която отъ незапомтени времена съставлявала за французитъ, необходимо утѣшение въ време на неплодородие и тѣжки налози. Когато исчезнало и това послѣдне утѣшение, тогава народътъ разбралъ, че положението му е дѣйствително несносно.

III.

При такива обстоятелства ся захванало царствованието на Лудвигъ XV и регентството на Филиппъ Орлеанскій. Както е извѣстно, регентътъ билъ чловѣкъ веселъ и безгриженъ, а когато порасналъ кралътъ, то той станалъ по веселъ и по безгриженъ даже и отъ регентътъ. Дворътъ и по високитъ съсловия на господарството, като подражавали на властительтъ, живѣли и тѣ весело и безгрижно. Кралътъ билъ чловѣкъ твърдъ остроуменъ, сжщо тѣй и приближеннитъ му биле чловѣци не съвсѣмъ глупави и не лишени отъ образование; всичкитъ знаели, или чувствували, че господарственната машина трѣ-